

eller saker, som ej kunna skiljas åt, som alltid följas åt. *De äro o-a vänner. O-a ämnen.* — 2) Som ej kan fränskiljas; som alltmät åtföljer, ledsagar person eller sak. *Hans o-e följeslagare. Sorg och bekymmer äro menniskans o-e följeslagare genom lifvet.* — *Oskiljaktighet, f. 5.*

OSKRYMTAD, a. 2. Fri från skrymteri, utan skrymteri. *O. gudsfrukten.* — *Syn.* Se *Ohycklad.* — *Oskrymtadt, adv.*

OSKRÄDD, a. 2. Ej skrädd. *O-d mjöl. O. kant,* se *Skräkant.*

OSKULD, f. 3. 1) Frihet ifrån skuld, brott. *Visa sin o.* — *Syn.* Skuldlöshet, Oskyldighet, Obrottslighet. — 2) En menniskas själstillstånd, då ännu icke sjelfviskheten fått insteg hos henne och hon ej ännu kommit till medvetande af den sedliga motsatsen emellan Godt och Ondt. *Lefva i fullkomlig o.,* i obekantskap med det onda, med verden. — *Syn.* Barnasinne. — 3) Obekantskap med könsdriften och frihet ifrån dess inflytelse. *En ung flickas o. Rövva o-en ifrån en flicka,* förföra henne. — 4) (fig. fam. skämtv.) Ung oskyldig flicka, utan erfarenhet af könsdriften.

OSKULDSFULL, a. 2. Full af oskuld (bem. 2 o. 3). — *Oskuldsfullt, adv.*

OSKYLAD, a. 2. (om säd) Ej satt i skyl.

OSKYLD (*y* långt), a. 2. I. Ej skylld; obetäckt.

OSKYLD, öschylld, a. 2. II. Ej beslägtad. *Sälja ett gods till o. man.*

OSKYLDIG, a. 2. 1) Fri för skuld, brott. *Vara o. till ett brott, hvarför man blifvit tilltalad. Deri är han fullkomligt o. Förklara någon o.* — 2) Utan erfarenhet af verden och det onda. *En o. yngling.* — 3) Utan erfarenhet af könsdriften. *En o. mö.* — 4) Oskadlig; tillåten. *O. mat. O-a nöjen, tidsfördrif.*

OSKYLDIGHET, f. 3. Se *Oskuld*, 2. *O-ens tillstånd.*

OSKYLDIGT, adv. Utan att vara skyldig; utan att hafva förtjent det. *O. anlagad, straffad. Lida o.* — *Syn.* Oförskyldt.

OSKYLDIGTVIS, adv. Se *Oskyldigt.*

OSKYLLD, se *Oskyld*, II.

OSKÄL, n. 3. Brist på skäl.

OSKÄLIG, a. 2. 1) Som saknar skäl för sig. *Ett o-t påstående.* — *Syn.* Grundlös. — 2) Se *Obillig*, 1 o. 2. *O. fordran, begäran. O. vinst. Ett o-t pris.* — *Syn.* Se *Obillig*. — 3) Oförnuftig. *Ett o-t djur, kreatur.*

Anm. Ordet bör, i sednare bem., ej skrivas *Osjalig*, emedan stamordet *Skäl* i äldre språket äfven betydde Förnuft, och uttrycket *Skäligt* (förnuftigt) *djur*, hvarmed menades menniskan, fordrom äfven var brukligt.

OSKÄLIGHET, f. 3. Brist på skäl; obillighet.

OSKÄLIGT, adv. Utan skäl, utan rim och reson, obilligt. *O. dyr.*

OSKÄMMANDES, adv. (fam.) Utan att behöfva skämmas. *Han kan o. visa sig der.*

OSKÄR, a. 2. Ej skär, oklar, oren.

OSKÄRA, v. a. 1. 1) (egentl.) Orena. — 2) (fig.) Ohelga, vanhelga. — *Oskärande*, n. 4.

OSKÖN, a. 2. (nytt ord) Ej skön. Förekommer i litterära skrifter.

OSLITLIG, a. 2. Se *Outslitlig.*

OSLUG, a. 2. Ej slug, oförståndig. Brukas mest i nekande satser, t. ex.: *Han är ej så o., att han det gör.* — *Syn.* Se *Oklok.* — *Oslugt, adv.*

OSLUKT, m. 3. Lukt af kolos.

OSLÄCKLIG, a. 2. Som ej kan släckas. *En o. eld.* (Fig.) *O. törst.* — *Syn.* Outsläcklig.

OSLÄCKT, a. 1. Ej släckt. *O. kalk,* se *Kalk.*

OSMAK, m. sing. Vidrig, elak smak. *Drickat har fått o. af kärlet.*

OSMAKLIG, a. 2. 1) Ej välsmakande. *O. mat. O-a drycker.* — 2) (fig.) Som röjer brist på smak, saknar sinne för det sköna. *En o. berättelse.* — *Osmaklighet, f. 3.* — *Osmakligt, adv.*

OSMINKAD, a. 2. 1) Ej sminkad. — 2) (fig.) Oskrymtad, uppriktig. *En o. vänskap.* — *Syn.* Se *Ohycklad.*

OSMIUM, å'ssmium, n. sing. En år 1803 upptäckt metall med stickande lukt.

OSMORD, a. 2. 1) Ej smord. — 2) (fig. fam.) Trög.

OSMORDT, adv. (fig. fam.) Trögt. *Det går o. OSMUND, å'ssmund, m. sing. Se *Färsk*, 1.*

OSMUNDSJERN, å'ssmundsjärn, n. sing. Jern, beredt genom:

OSMUNDSSMIDE, n. sing. Det slags smide, då smidbart jern frambringas genom malmens första smältning.

OSMUNDSTÅL, n. sing. Se *Blåsterstål.*

OSMÄTLIG, a. 2. 1) Som ej kan smältas. *O-a mineralier. O. mat.* — 2) (fig.) Som ej kan tålas, fördragas. *Dessa bittra förebråelser voro o-a för honom.* — *Osmätlighet, f. 3.*

OSNYGG, a. 2. Ej snygg. *O. menniska. O-t yrke.* — *Syn.* Snuskig.

OSNYGGHET, f. 3. Brist på snygghet. — *Syn.* Snuskighet.

OSNYGGT, adv. På ett osnyggt sätt. *Lefva o.* — *Syn.* Snuskigt.

OSPARD, a. 2. Ej sparad. *O. möda, kostnad. Ha all möda, kostnad o.,* ej spara någon möda, kostnad.

OSPORD, a. 2. Utan att hafva blifvit tillfrågad. — Se äfv. *Oåtspord.*

OSS, dat. o. accus. af pron. pers. *Vi. O Gud! förlåna o. nåd att bättra vårt lefverne. Bevara o. ifrån allt ondt. Vi måste skynda o.*

OST, m. sing. Se *Öster. O. till nord (OIN)*, ett streck åt norden ifrån öster. *O. till syd (OIS)*, ett streck åt söder ifrån öster.

OST, m. 2. 1) (kollektivt, utan plur.) Ett näringsmedel, tillredt af mjölk, genom det deri befintliga ostämnetts afskiljande från vasslan. *Göra o.* (Talesätt) *Betala någon för gammal o.* v. dergälla någon för liden oförrätt. — Bildar en mängd sammansättningar, såsom: *Får-, Get-, Prestost*, m. m. — 2) (med plur.) I viss form, vanligtvis rund eller fyrkantig, pressadt stycke deraf. *Jag har köpt två o-ar.* (Fam.) *En lycklig o.,* en lycklig menniska. — *Ss. O-aktig, -görning, -handel, -handlare, -lik, -tillverkning.*

OSTA SIG, v. r. Se *Ysta*, v. n.

OSTADD, a. 2. Ej städslad.

OSTADIG, a. 2. Ej stadig: 1) Ej fast. *O. grund* — 2) Ej varaktig, ej bestående. *O. väderlek.* — *Syn.* Se *Föränderlig*. — 3) (om person) Som ofta, utan nöd, ändrar föresatser. *En o. menniska. O. till sinnes.* Säges äfv. om sak, t. ex.: *O-t sinne.* — *Syn.* *Föränderlig, Flyktig, Vispig, Fladdrande, Fladderaktig, Fladdrig.*

OSTADIGHET, f. 3. Egenskapen att vara ostadig. — *Syn.* Se *Föränderlighet.*

OSTADIGT, adv. Ej stadigt; utan stadga. *Golfvet ligger o. Gå o.* — *Syn.* Osäkert, Vacklande.